

yderliggaaende Forslag, der vare stillede fra dette Partis Side, og som jo i alt Fald formelt endnu strengt fastholdtes paa dette Stadium. Ja, hvis dette Forlangende skulde stilles til mig, vil jeg rigtig nok med Benyttelse af et Udtryk, der forleden Dag faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (S. Hage), sige, at jeg ikke besidder det „Ideal af Styrke“, der hører til for at kunne arbejde et enkelt Parti her i Rigsdagen for at faa det til at gaa ind paa Forslag, som jeg selv lige fra den første Begyndelse har maattet sætte mig imod paa det allerstræftigste. Det vilde være for meget forlangt, og jeg kan sige, at man heller ikke kan gøre Regning paa, at jeg i saa Henseende skulde strække mig yderligere i Fremtiden. — Naar vi nu tale om denne Fremtid, komme vi til det Spørgsmaal, hvilke Chancer der er for en fornyet Forelæggelse, med hvilket Udbytte man paa ny kunde forelægge Skolelovsforslaget. Man har spurgt, om de Tegn, som man har hentydet til, at jeg i Slutningen af forrige Rigsdagsamling har forlangt som Betingelse for at optage Sagen paa ny, ikke mulig skulde have vist sig i Sommerens Løb, og om jeg ikke har været tilstrækkelig fornøjet med disse Tegn. Jeg vil dertil være nej. Man vil ikke kunne forlange, at de Dnster, der fra forskellige Sider rundt om i Landet ere fremkomne om en fornyet Forelæggelse i denne Rigsdagsamling, skulde have haft afgørende Betydning for mig. Man har saaledes henvist til, at bl. a. Landemoderne sluttede sig til de almindelige Dnster med Hensyn til Lærernes Lønning. Det undrer mig ikke, det har kun gikket mig, men det var et Tegn, der for mit Bedkommende ikke var fornødent, om at ogsaa Stolens Tilhynsmænd nære Interesse for Lærernes Lønningsforbedring; men for saa vidt der fra anden Side er rejst Tvivl om Præsternes Stilling i Almindelighed i denne Henseende, kan det jo have gjort sin Nytte og have haft sin Betydning. Heller ikke har det undret mig, at der fra Lærerstandens Side fremdeles er udtalt meget stærke Dnster om, at man her i Rigsdagen ikke maatte tabe denne Sag af Syne. Derimod er der jo fra anden Side faldet Udtalelser og rettet Opfordringer til Rigsdagen om endelig ikke at forlade det Stade, som man her i Tinget fra Flertallets Side har stillet sig paa, nemlig, at man maatte sikre,

at Kommunerne fik en større Indflydelse paa Skolen, end de have; det skulde være Betingelsen for overhovedet at gaa ind paa Sagen. Skulde man lytte til disse Røster, skulde det vise sig, at de fandt Genklang her i Salen, vilde det være meget beklageligt for en Gennemførelse af Skoleloven. De Udtalelser, der i de foregaaende Dage ere faldne her i Salen om Anstaltigheden af Lovforslagets fornøede Fremkomst, indeholde heller ikke for mig nogen tilstrækkelig Opfordring til at komme frem med det. Særlig maa jeg over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgfreds sige, at jeg ikke i hans Udtalelser finder nogen Antydning af, hvorledes han i Nar er kommen til et andet Resultat end i Fjor, da han paa forskellige Stadier af Lovforslagets Behandling sagde, at hvis vi ikke fik Sagen gennemført i den Samling, vilde der være langt ringere Chancer for at faa den gennemført i Fremtiden. Jeg savner som sagt en Udtalelse af det ærede Medlem om, hvorfor han har forandret sit Standpunkt i den Henseende. Jeg ser heller ikke, at det ærede Medlems Udtalelser indeholde nogen Opfordring eller Opmuntring for mig til at tage Sagen op igen, naar han udtaler sig saa meget mørkt om den Erfaring, han har gjort i forrige Samling med Hensyn til den Støtte, han kan vente fra Regeringens Side. Jeg tror, det er ganske umotiveret fra hans Side, naar han nærer nogen som helst Tvivl om, at Regeringen vil stille sig paa samme velbillige Standpunkt, som den gjorde i Fjor. Men, mine Herrer, Spørgsmaalet om Skolelovsforslaget yderligere Fremme er en alvorlig Sag, og det vilde være letindigt fra Regeringens Side, om den alene paa Basis af de gode Dnster, der fra forskellige Sider kunne blive udtalte for Sagens Gennemførelse, vilde beslutte sig til paa ny at indbringe denne Sag, naar man ikke havde mindste Udset sig, naar der ikke var givet mindste Antydning af, at Chancerne for en Overenskomst i Nar var større, end de vare i Fjor. Regeringen fra sit Standpunkt vil ogsaa her være nødsaget til ikke blot at spejde efter Udsetterne for Lovens Gennemførelse her i dette Ting, men ogsaa efter Udsetterne i det andet Ting, og ingen skulde være gladere end jeg, om Udsetterne skulde vise sig større i Løbet af